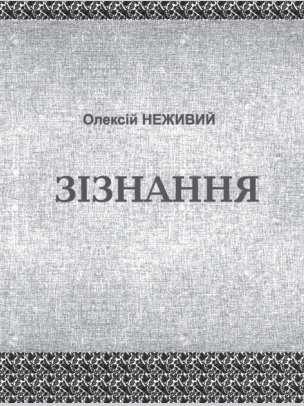

4. *Бредбери Р.* 451 по Фаренгейту. Серія: Библиотека современной фантастики. – Т. 3. – Москва: Молодая гвардия, 1965. – 350 с.
5. *Гадамер Г.-Г.* Актуальность прекрасного. – Москва: Искусство, 1991. – 367 с.
6. *Еко У.* Надінтерпретація текстів // Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ століття / За ред. М. Зубрицької. – Львів: Літопис, 2002. – С.549 – 564.
7. *Еко У.* Роль читача. Дослідження з семіотики текстів. – Львів: Літопис, 2004. – 384 с.
8. Кантово основание для метафизики нравов / С нем. языка перев. Я. Рубаном. – Николаев: В типографии Черноморского штурманского училища, 1803. – 177 с.
9. *Костомаров М.* Верба (пісня Дездемони) // *Костомаров М.* Твори: У 2 т. – Київ: Дніпро, 1990. – Т.1. – С. 162.
10. *Куценко Н.* Профессиональная философия в России первой половины – середины XIX века: процесс становления и виднейшие представители. – Москва: ИФ РАН, 2008. – 229 с.
11. *Лосев А.* Держание духа. – Москва: Издательство политической литературы, 1988. – 366 с.
12. *Махлин В.* Второе сознание. Подступы к гуманитарной эпистемологии. – Москва: Знак, 2009. – 632 с.
13. *Флоровский Г.В.* Пути русского богословия. – Москва: Институт русской цивилизации, 2009. – 848 с.
14. *Эко У.* Сказать почти то же самое. Опыты о переводе / Перевод с итальянского А.Коваля. – Санкт-Петербург: Симпозиум, 2006. – 574 с.
15. *Bradbury R.* Fahrenheit 451. – Munchen: Wilhelm Heyne Verlag, 1995. – 160 s.
16. *Bradbury R.* Fahrenheit 451. Short stories. – Moscow: Raduga Publishers, 1988. – 382 p.
17. *Shakespeare W.* The Complete works / Ed. by D.Bevington. – New York: Longman, 1997. – 1200 p.
18. *Venuti L.* Translation, community, utopia // The translation studies reader / Ed. by L.Venuti. – London & New York: Routledge, 2000. – P.468 – 487.

Отримано 9 серпня 2018 р.

м. Черкаси

Неживий О. І. Зізнання. Літературознавчі студії. – Полтава: Полтавський літератор, 2018. – 234 с.

Книжка відомого літературознавця, педагога, письменника, краєзнавця професора Олексія Неживого присвячена історії та сьогоденню літературно-мистецького життя на Луганщині й Полтавщині, адже сама життєва доля поєднала ці два рідних краї в його творчості. У передмові до видання “На сторожі коло нас він ставить слово рідне” М. Степаненко зазначає, що О. Неживий “усе життя присвятив вивченню спадщини Григора Тютюнника, аби не забута була жодна подробиця з його земного шляху, аби не залишився не прочитаним жодний рядок і не був не розшифрованим жоден символ, жоден художній образ неповторної малої прози митця”. Відповідно й до цієї книжки увійшли два матеріали, присвячені Гр. Тютюннику: “Полтавщина у життєвій і творчій долі Григора Тютюнника” та “Літературному музеєві Григора Тютюнника на Луганщині – двадцять п’ять років”. Не оминув увагою автор й інших славетних земляків, яким присвятив статті “Художнє народження і нове сценічне прочитання “Наталки Полтавки” Івана Котляревського”, “Українська Луганщина українця Бориса Грінченка”, “Володимир Сосюра: любіть Україну!”, “Славетні земляки Іван і Надія Світличні – національні герої України”, “Два першодруки Василя Стуса в Сєвєродонецьку”, “Містечко над Сулою Миколи Петренка”, “Талант і доля Василя Голобородька” та ін. Стаття “Луганщина – земля українська” розкриває літературну історію цього краю.

на висновок, що впливає із запропонованої інтерпретації: підхід до твору з позицій системологічної ТЛТ дав змогу досягнути системно організовану цілісність, яка формує провідний мотив твору. Простеження за цим процесом його породження з рецептивних позицій допомагає нам збагнути дві головні речі, котрі визначають сенс кожної інтерпретації, а саме: зрозуміти, *що* виражає твір, тобто визначити тонкі змістові нюанси твору, і пояснити *як*, у який спосіб генерується його художня енергія. А це означає пізнання, за словами І. Франка, “секретів поетичної творчості”.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Андіївська Е.* Інтерв'ю // Час. – 1998. – 20-27 листопада. – С. 13.
2. *Вінграновський М.* Вільний вірш поета // Українське слово. Хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ ст.: В 3-х т. – Київ: Рось, 1994. – Т. 3. – С. 534 – 535.
3. *Дзюба І.* У дивосвіті рідної хати // *Дзюба І.* З криниці літ: У 3-х т. – Київ: Вид. дім “Києво-Могилянська академія”, 2001. – Т. 1. – С. 459 – 472.
4. *Домафанський О.* Фольклорний текст: до питання функціонування та сприйняття // Наукові записки. – Вип. 47. – Серія: Філологічні науки. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2002. – С. 33 – 39.
5. *Кристева Ю.* Бахтин, слово, діалог и роман // Французская семиотика: От структурализма к постструктурализму. – Москва: ИГ Прогресс, 2000. – С. 427 – 457.
6. *Маланюк Є.* Книга спостережень. Статті про літературу. – Київ: Дніпро, 1997. – 430 с.
7. *Уемов А.* Системный поход и общая теория систем. – Москва: Мысль, 1978. – 272 с.

Отримано 3 листопада 2018 р.

м. Кропивницький

Євген Нахлік

Перипетії з приват-доцентурою
Івана Франка
у Львівському та Чернівецькому
університетах

Нахлік Є. К. Перипетії з приват-доцентурою Івана Франка у Львівському та Чернівецькому університетах / НАН України. ДУ “Інститут Івана Франка”. – Львів, 2018. – 172 с. / “Франкознавча серія”. Вип. 16.

У монографічному дослідженні Є. Нахліка всебічно висвітлено спроби І. Франка обійняти посаду приват-доцента у Львівському (1895, 1907) та Чернівецькому (1900) університетах, конкуруванні з іншими кандидатами (зокрема О. Колесою, К. Студинським), ролі університетської професури (А. Каліни, М. Грушевського, І. Шараневича, ректора Т. Войцеховського та ін.), провідників народоцвів-консерваторів О. Барвінського та А. Вахнянина, галицького намісника К. Бадені та ін. Зазначені проблеми розглядаються в контексті австрійсько-українсько-польських відносин та спираються на першоджерела, зокрема архівні. Їх систематизація, ретельна перевірка та критичне осмислення дали змогу авторові уточнити деякі факти, дати, раніше публіковані тексти. Окрема частина праці приділена майстерності Франка-лектора.

Наші презентації